

סדר תפלות ריה ותקיעת שופר בכללות

צריך לידם הקדמה טללה שכל התפילות מריע עד יהי' בכלל הוא להקן סדר אבי"ע דסי' הגבורה דחיש לק דכל פרטי פרטיות דספירות דאצ' מתפשטין מראש עתיק עד סוף העשיה וסוף מתלבשין זה תוך זה באופן זה כל כתרים דכל פרטי פרטיות דאילות מתפשטין כל אורך אבי"ע ומתלבשים זה בחוך זה וכן ספירות החכמה כולל באופן דהי"ם מתפשטים לעשרה פתחים אבי"ע. אבי"ע דכחך ועליו מלביש אבי"ע דחכמה ועליו אבי"ע דבינה ועליו אבי"ע דחסד ועליו אבי"ע דגבורה וכיוצא בכל העשר . והנה באלו הימים דר"ה עד יו"ז מסקינו באבי"ע דגבורה והנה כי כן בר"ה שהוא סדר החול מתש ככל פרטיו לריך לטיון כל כוונת זמירות ויוצר שהוא חיקון אבי"ע דגבורה ר"ל בינות דגבורות דו"ק ח"א דישטו"ת אמנם כל ספירות הוא כפרטות גבורה אחת מאבי"ע :

בתפילות ערבית דר"ה דליל ראשון הוא כספירת הגבורה דו"ק דסק' ח"א דכל אבי"ע והמשכה המוחין דק"ש ודעמידה הוא מביטת דישטו"ת מפרטות גבורה דו"ק דטק' ח"א שלהם וכן המשכה הסיפה מדלונגיות ח"א הוא מה הגבורה דו"ק דטק' ח"א שלו וכן כל הפרטים מסקנו בואת הגבורה דטקבא ח"א שלהם . והע דנראה דלריך לטיון כל הרי"ז דשחרית וסדר בנין לאה ורחל אופן בנין יתבאר לקמן בתפילת שחרית ומתק תקח לתפילת ערבית כטרפ לו שהכל שזכר אלה שתפלת ערבית הוא ככלי חילון ותפלת שחרית כפנימי :

תפילת שחרית בלחש כל פרטיה והמשכה המוחין מביטת דישטו"ת והמשכה הסיפה מדלונגיות עתיק הוא בגבורה דו"ק ח"א של כל הכחי' ר"ל בינות דנטו' דו"ק ח"א דר"ס ותכונה וסדר בנין לאס ורחל הוא באופן זה וקודם כל לריך שחדע דלאה ורחל אשר את מסוקים בעמידה ונסירתן (ב) הן לאה (ע"א ע"א) ורחל הולאים כנגד נהי' דכחי' המוחין סגנונו באלהי אברהם (ג) גם דישטו"ת ונהי' זה י"ט ט' פרטפים באורך מתלבשים וכו' ואין קומחם שזכר וכל א' לריך ששתלם משלשה כלים כשוכי חילון אמלפי ופנימי ובאלהי אברהם נאלמו ליכנס בו"א חילון והאמלפי של כל הט' פרטפים אך הפנימי לא נמשך ובמשך האל הגדול ט' טמן הוא על ידו ללאה שכנגד חב"ד וחצ"ה של הכה"י המלכויות של כלי החילון דששה פרטופים העליונים ובשאר התיבות השייכי לרחל כטרפע טמן הוא ע"פ לרחל המלכויות של כלי החילון דג' הפרטופים התחתונים ומתפשטים לכל ספירותיהם לגמרי והנה להם לכלי החילון דשיבור ובאהבה ע"י מסירת נפש מסתלקים המוחין מז"א וחכמות וחסדים נשארים למקדף ונהי' דהבונה חלק הטנע לפ' פרטופים בכו' מתפשטין בנקודת האחור דלאה ולקחת לאה ע"י אימא כחינת כלי האמלפי דכחינת יניקה ונגסרת לגמרי חה הוא עיקר הכסירה שלקחת המלכויות אשר היו דבוקים בכלי האמלפי וגם נהי' דאימא מתפשטת בנקודת האחור דחלק חלק הטנע לה וטמן בה עשרה מלכויות דכלי האמלפי דשלשה פרטופים התחתונים תוך הכתר שלה ונגסר הכתר שלה ושאריות שאר המלכויות כו ובשאר הימים מתפשטים בה כשו שיחבאר ונסירת **רחל** הוא באמירת זכריתו כו' ואח"כ קודם מלך שוור ט' עולין התכמות והחסדים חלק הטנע לששה פרטופים העליונים למן' לכו"א וממשיכוין כלי הפנימי דששה פרטופים העליונים והם פנימיות גמור דאחור דכחי' פנימיות הגכנס בג' פרטופים התחתונים ולבנין **רחל ביה"כ** שהוא סמים דאחור וליטע פנימיות גמור דפנים דפנימיות גמור דפנים איניט נמשך

אלהם ולתפילין להם המוחין ככתרים דיסו"ת ודוא"ל ודא"ל והוא סדר האי"ב דכד שזוא שפר הג' הכולל מחטים שפרים והוא תפלות התפשטות הגט"י החדשים והוא שורס הד' מוחין שבכחך . וי"ל אימתי נמשכים ומתפשטים הג"מ הכוללים דלמי המוחין שמשכו ונתפשטו ברו"ץ בתפילת העומר ועד פתח כי פתח הוא זמן המשכתם אחרי ביאת הכתרים דו"ץ כידוע ואפשר שלריך להמשך אותם בטבילה אחר הכתרים . או אפשר לומר שמתכים בקרבנות ונשמה ע"ד המשכה ט' דללס בשבת וכל זה הוא במוחין דאב"א ואח"כ כעבודה לתת דשחרית יכוין צמלת באהבה לסלק המוחין דיסו"ת מפרטוף הבינה הכולל דו"א ולהמשך אלס דמוחין דתכונה לפרטוף הבינה הכולל דטק' וללס דמוחין דיס"ס ע"ג רישא דו"א יזכור הטק' הנזכר ולהביאה לפניו ולהפלות את שני דלמי המוחין אבוצר למ"ץ ולזוננס להמשך המוחין דפנים ולהמשכים לתוך פרטוף נקודת הפנים דטק' דבינה במלך שוור ט' ועגלת ותוזרים ומסתלקים ממנה המוחין דפנים ואחור ומתשכים ומתפשטים כשני פרטופי פנים ואחור דבינה דו"א ככרעפת וקויפת דמגן אברהם עדי' בתפילת החול וכשים שלום יטיון לזוננס וכחמה דשחרית יכוין עדי' כפרטוף הכולל דחכמה דו"ץ הגתקן ע"י או"א פילאין . ובחלת וחרה דמוסף כפרטוף הכתר הכולל דו"ץ הגתקן ע"י ח"א :

סדר כוונת ראש השנה

(ע' ע"א) **בערבית** ומוסף ובמחנה (וחרס שחרית) ליל יטיון הרי"ז, ערבית ומחנה באהבה מסירה, וללס דאבא מקיף לז"א וללס דאמא להכניטו ללאה וכדך דחל זכריתו. אחר זכריתו יכוין לסלק ללס דאמא מתוך הטקבית (ע' ע"ב) ולהעלותה עם ללס דאבא עם נשמתו למ"ץ דאמא ולזוננס אבי"ע הוי"ע ולהחזירם בז"א :

בשתי כרעפות וקויפות להעלות ולוקף הג' אל הרמחים כחינת מגן . שחרים אמת ולי"ב לאה ורחל דכריתיה תהלות לגבור לאה וכדך דחל . הגדול הגבור פרקין תחילין דנ"ה דאימא לחח"ן כנ"ה דפרטוף נהי' דפרטוף (כחך דו"א כיוס ראשון) כיוס ב' דחכמה) כיוס ג' דבינה) כיוס ד' דדעת) כיוס ה' דחסד טו' עדי' כיוס ט' חוד יסוד מל') אל פלין, כחך דכחי' חיוס. חסדים ב' חסדים לחח"ן ונכ"ה דכחינת חיוס. טובים, חו"ב דיעקב ורחל דכחי' חיוס. קונה הכל. יטיון דחיס הקטנות וחיכון יסוד ז"א דכחי' חיוס ויכוין להמשך פרקין תחילין דנכ"ה דאבא לחח"ן כנ"ה דחיס להמשך כוללות ה"ח וה"ב ליסוד דחיס דעת דיעקב ורחל דכחי' חיוס. וזכר חסדי אבות ומביא גואל למטן שמו. חס"ס נהי"ם דכחינת חיוס . באהבה. מסתלקים מוחין דו"א. וללס דהבא. עומד למקיף על ראש ז"א. וללס דאימא ככנס בטקבית . (ח"ה בסוד הפלה ר"ה של מהר"ח פינאו ז"ל כחך וי"ל חיוס י"י בגולל נאללו גי' דב"ן והוא היה שבת ואחרי חיוס ח' עד חיוס השבת הב' והם י"ח י"ט ק' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ז כ"ח כ"ט ח' מלכו' דב"ן ששברו, ובחיס השבת השנית הכולל שהא חיוס כ"ד שבו בחיס השבר המלך ה' וכו' חיוס נאלט וילאו גי' דמ"ה החדש. ולמחרתו שהוא חיוס כ"ה החילון ללאה חו"מ דמ"ה לתקן חו"מ דב"ן והם ה' ימים הכתובים בתורה במעשה בראשית ויהי ערב ויהי בוקר חיוס ח' וט' עד ויטלו נמלא כי שהא אלפי שני נמנים מכ"ה בחלול והזמנים נמנים מרי"ה ר"ח תשרי לתשכן האבנה, ולאשבוך החמה חיוס ד' דששה ימי בראשית. כי הלכנה נתמעטה ולא משנה עד חיוס הששי דששה ימי בראשית חה לדעת ר"א שאומר שתפילה נכרה התלונות כששה חדשי החורף ואח"כ הפנימיות כששה חדשי הקיץ עכ"ל (ה) :

הגרות וביאורים (ה) ח"ה חיוס נשבר ט"א דתשרי ויפיל כלים נש"י ספרי דף ל"ז כוף ע"ד ד"ה סוד שם כדף קל"ט עילא ח"ל פלאה פנימיותה וספרא כו עו דף ל"ז עילא דהך עם כלל פנים : (ג) סו"מ דף ק"ט ע"א ר"מ גמל ט' ודף קנ"ג ע"א ר"מ נפריש : (ג) כס דף קל"ט ע"א :

דבית התורה... דבית התורה...

ממשך כי אם לאחר י"ב בימים שבנתיים ונכנסים אל המזחין בלילה במלך שזור טו' ולוקחה המלכיות דנלי הפנימי המזחין הראשונים דחלק המלכות דפנימיות דלאחר הנו' וכל זה נכנס בנקודה אחר שלה דנקודה הפנים שלה אינה נכניה כי אם מפנימיות גמור ולא"כ מסתלקין נה"י דאימא חלק האכנס בלילה ממזחין דלאחר ודפנים דלאחר ובכריעה שניה תזרין ליכנס בז"א בשה פרלופים הפלוונים ואלו הפרלופים נמשוררו מתרדמתם אמנם ג' פרלופים החחחונים נשארים בסוד תרדמה הואיל ועדיין חלק המזחין דאלו הפרלופים שגכנסו ברחל עדיין לא ילאו וגם עדיין לא נמשכו להם בחינה כלים הפנימיים כלל עד תקיעת שופר :

חזרה כל פרטיה והמשכה המזחין דחכמות דיש"ש הוא בגבורה דדעת דז"א של כל הבחי' ע"ד הגזר ובין ללא ורחל על הסדר הגזר אלא שהם ללא ורחל היואלים מללם דחכמה ונמלא דגם בללם המזחין דחזרה נשארו ג' פרלופים החחחונים בסוד תרדמה ובלל כל הפנימי. ועולם בין בערכים בין בשארית לתם וחזרה לא שייך לכוין בחינה דיוג אפי' ישראל ולא האיל ולא בא להם פנימיות גמור. תקיעת שופר דמיושב בתשר"ח הא' ע"י תקיעת ראשונה מחשורר כלי החכמה והחסד ובוקע ועולה ההבל הוא לחכמות וחסדים דמוחין דשלה פרלופים החחחונים שנשארו בסוד מקיף בין הללם דביטם דלתם בין דללם דחכמות דחזרה ומושקין אללם לבינות ובגבורת שניה"י דאימא שכתך רחל ונשעה כסא שלם על ראש ז"א דשלה פרלופים החחחונים דללם דביטם וחכמות ועולין החכמות והחסדים לח"ן לז"א ע"י תסירת נפש ומזדווגים **איהיה יהיה** ומולאה ב' (ע"ב) מנלפ"ך והם ללם גמור מחב"ד ככל המזחין והם ב' ללמים ללם הנוגע לחכמות וללם הנוגע לביטם דיש"ש"ם והם ב' שהם ד' כפולים מאז"א והם כלי הפנימי לנ' הפרלופים החחחונים וממשקין אל המזחין של ראש ז"א דשיט השלה פרלופים החחחונים דכל בחינה ובחינה. וע"י השברים מתלבשים הביטם ובגבורות דמוחין החדשים בהוד דחכמה ונכנס הוד דאימא עם המזחין בקו שמאל דפרלופי חב"ד העליון ג' פרלופים החחחונים הח' דז"א. וע"י התרועה מתלבשים חכמות בללם דאימא וחסדים ביסוד ומושקים אללם ביסוד דאימא את בגבורות שנתלבשו בהוד. ובתקיעת אחרונה מתפשטין גלגל יסוד דחכמה לקו ימין ואמלפי דטרלו' חב"ד דז"א. ובתשר"ח כב' מתפשטין המזחין בתצ"ת בתקיעת א' הגלגל דאימא עם החכמות שבתוכה ובשברים הוד דאימא עם הביטם ובכריעה חלי הימני דיסוד דאימא בתקיעת אחרונה חלי האמאלי דיסוד דאימא עם החסדים והגבורות כל זה נמשך לקו ימין ושמאל אמלפי דפרלופי חב"ד דז"א דז"א. ובתשר"ח כב' מתפשטים המזחין ע"ד הגז' בפרלופי הג' נה"י. וג' פעמים תשר"ח הם לללה וג' פעמים תר"ח לרחל וה' חכנו להבין הפנין ופחה שנמשכו בז"א אל המזחין דכלי הפנימי טוחן הז"א ע"י לרחל מלכיות דכלי הזה הפנימי ביום ראשון כתר וכן עשה"ד בכל יום ויום :

ואם אל יום ראשון בשבת כסון לכוין בשעת תקיעת שופר סוד הכונה בלא תקיעת שופר (בשנת התקנ"א חל יום א' דר"ה בשבת ולא עשו מעשה לכוין כלל ותיקד. כתי' מהר"ח פינשו ז"ל) וסדר התפלות בשבת הוא כמו בחול :

מוסף בלתי בגבורות דז"ק דאימא ובין ללא ורחל על סוד הגזר בשחרית ונמלא דגם בללמים דמוסף בלתי נשארים ג' פרלופים החחחונים בסוד תרדמה ובלל כלי הפנימי :

ועשרה מלכיות ג' דתורה וג' דחובים וג' דנביאים טלם בפרטף התחחין דשלה פרלופים שנשארו

בתרדמה בכרית א' תורה כגד חב"ד כחובים כגד חב"ד נביאים כגד נה"י הפרטים של זה הפרלופי החחחין ותקיעת תשר"ח תשר"ח למלכיות הוא שפי' תקיעת א' דתשר"ח לפנות ההבל הוא לחכמות וחסדים שהם לתקוף ומתשקים נה"י דאימא מטוך הטקבה ופחה כסא חיוג ז"א ע"ד הנו' בשחרית ממש אלא שזה בבחי' מוחין שגכנסו בתוסף וע"י השברים נכנסים ביטם ובגבורות דמוחין החדשים בהוד דאימא ומתפשטין בקו שמאל דפרלופי הג' נה"י האמרי שהמלכיות דמוחין לה ובכריעה מתלבשין החסדים ומושקין בגבורות גם לתוך יסוד דאימא ובתקיעת אחרונה להבשים החכמות בללם דאימא ובתשר"ח להתשך גלגל דאימא בקו ימין חח"ן של זה הפרלופי הגזר ובתשר"ח להתשך ליסוד דאימא לקו אמלפי דתי' :

והזכירות הם בפרלופי האמלפי חב"ד ג' דתורה חב"ד וג' דחובים חב"ד ותלשה דנביאים נה"י :
ובתקיעות להתשך המזחין ונה"י דאימא לפרלופי האמלפי להשעה ספירות שלו תשר"ח חח"ן תשר"ח בג' תר"ח דתי' והבגבורות הם בפרלופי הפנימי חב"ד ג' דתורה חב"ד ג' דחובים חב"ד ג' דנביאים נה"י ובתקיעת להתשך המזחין והנה"י דאימא לפרטף הפנימי חב"ד לט' ספירות שלו תשר"ח חח"ן תשר"ח בג' תר"ח דתי' :

(קב"ד ע"א) ציע בתפלת ר"ה שכתב הרב אה"ה שהוא כסדר תפלת החול ממש ואין הפרש ביניהם אלא בחי' הרי"ז לנד ל"ש כסין יעקב למה ויחזרה ללא במלך שזור טו' ככר כתב בח"א כי חזרה ללא הוא באל פליון והארת הט' יודין בה ולחברם עם האלפין והלא האלפין נחששו ברחל וכניסה נה"י דאימא בללה בפנים והלא הם ברחל וג' ע"ב דחיטוקי' דס"ג כר"ה דע"ב בסודות דתי' בש"ס וה"ס מזהה מתיס ונסירת ללא וכתר דרחל ביום א' והלא רחל עלתה בזקופים עד קשר תפלין שכתר וגם בנינה לא יבא ע"ד החול מפעם זה :

בשמתרקיין המזחין דז"א ועולים לח"ן לז"א חט עולה רק החכמה והחסדים ומזדווגים ז"א ויודים ב' מנלפ"ך א' לבינה דז"א ח' לטקבה. עיין בפ"א שער הנסירה שער כ"ט שאומר בשלית הטקבה כר"ה עד סאת בתפלה בסוד נקודה ואח"כ עולת בסוד פרטף עד הכתר עיין במקומו כי הוא בללה ורחל אך רחל הוא מהמה ולמטה ול"ע מאד במקום אחר ע"ב טכין דבריו :
עייין בעולת תמיד דע"א ע"ב ענין הויפר וענין התרדמה והכנסת המזחין בטקבה ביום ראשון ופי' :

ביום ראשון דר"ה קודם השופר נשאת ללא וע"י הויפר ביום ראשון נכנס כתר דרחל עיין בפ"ח שער ל"ד פ"ב כלל ח' כל ספירה של הדלותות נפרשת לאלף רבוא ואל האמלפיות לשעה אלפים רבבות ואל הפנימיות לפשרה אלפים רבבות פרסאות שער כ"ז פ"ב בסופ' :

(ע"ב) בענין הפמירה דתפלת שחרית דר"ה כסב סרב אה"ה שהיא כסדר תפלת שחרית (א) דחול ממש ואין ביניהם הפרש כלל :

(ועוד) יש חילוק אחר שאין חט מטונים לא במחיים ולא בכרית הודאה וז"ש וגם אין חט מחסדים ככתר דמוסף בשמע ישראל. אבל ביוה"כ חט מחסדים ככתר דנפילה ולא במוסף. ובכל התפלות דיוה"כ שח"ש ומשקף ועפילה חט מכוונים במחיים וז"ש כן ראינו ויהיה וחסעם מבואר. גם אין חט מכוונים בימ"ת בשום תפלה ולא בשום כרית ולא בכרית הלכנה כי אם דוקא בזכר לתיס סוד האסרה ערוע. גם בימים שכן יז"כ לסודות ובסודות ובאסרו חג אין חט מכוונים כ"א בסודות נשעשים ובכרית הכלל

דעתיק כפיכוד המ' וכנפיה וכנזר שם כי אחר פיצור שר
 דחילויות החחיל תיקן הפנימיות וכנזר בשער הכוזות וכס'
 יו"ח (ע"ב ע"ב) כי ביו"כ נחקן הפנימיות וכנפיה בשוף
 פרק ו' משער אנ"ך. ודע כי החלוצות הנחקן ברו"ח הוא
 ב' פרטיו נה"י וחג"ת הכוללים דא"ק והפנימיות הנחקן
 ביו"כ הוא פרטוף כבינה דא"ק וכנזר בפ"כ משער אח"ס
 כי יו"כ בחון דא"ק אלה שאפשר כי החלוצות הוא ה"י
 וחג"ת (דנה"י וחג"ת סכ"י) וחכ"י דא"ק והפנימיות הוא
 הכב"ד לכל פרט או אפשר כי החלוצות הוא פרטוף כל
 א"ק אורות וכלים והפנימיות הוא ב' שרשי הגרנות שכתר
 דא"ק וכנזר בפ' הנזר כי יו"כ הוא כחות השמש :

דע (ב) כי הטק' העולם בחפלות על יו"כ קודם הוא
 עב כתר דאמא אינה הגוף הפנימית רחל מלך הו'
 דא"ק אלה היא הנקודה החמישית דא"ק הנק' בכללות טקבא
 דא"ק אלה היא כלולה מכל הפרטים ומכל השלמות והיא
 הנקודה פ"י הנשים פ"י מלת שאין הזמן נרמא והיא בת
 זוג דא"ק ומדווג עמה פ"י קיום מלת שונה כדעס
 וכ"כ הרב ז"ל כי עיקר החמישית ביו"כ הוא לפנים כי
 בחינתה היא השלה. ויעקב ורחל הנקראים ברו"ח ויו"כ
 הם כללות כל שלם האלילות עם כל ב"ש נקרא יעקב
 בערך כללה א"ק כדעס :

נכון לומר זה קודם תקיעת שופר וכן גוהנים קק
 ספרדים בבית א"י שבירושלם עדיק תובביא

הנה כבר ערע כי שם טעם מלת האופר הוא לשרר
 הלבנות הישרים בהרדמה תלום הי"ה"ר וכן עשה
 היתקם שפר בעיר והעם לא יתרו. לכן נחשפה דרכיט
 ונחקרה כי הן בשוטחית שלחה אמת זה כמה וכמה שנים
 רבים והגדיק אבד למטרותיה ולכן כל נמח פניט בחפלותיט
 שהיה בטובה שלימה לפדות את האכיסה ויטלי הקדושה
 מהכלות ולתברא בית אסורים דילה כמ"ס בחקונים על
 פסוק וימן כה וכה אי אית מאן דיתער כתיובתא לתברא
 בית אסורים דילה לאמר לאסורים לאו אי אית מאן דקרא
 ליה כתיובתא דיתחיר קב"ה שכינתא לגביה אלא כלהון
 טוחן כללותן בימא דר"ה ויו"כ ככלבין הב לגא מאני
 שליחה וכפרה כתבט לחיים ואטן עוי פניט כו' וליט מאן
 דקרא ליה כתיובתא דיתחיר קב"ה שכינתא לגביה וכל אית
 סדא את דבר ה' לבו יחל בקרבן מפחד ה' ומחדר גאט
 וימן אל לבו כי היום יביאו את דיט לתשפט לפני ממה
 הקב"ה שופט כל הארץ מגופו ומבניו וממוט מעשה אית
 ופקודתו ועליותיו ומשבתו ותחבולתו שהוא יודע כל
 המלות לב ואין לריך לפניו לא עדים ולא ראה כי הוא
 הדין הוא עד והוא בטל דין ויראה ופחד יבא בו לאמר מה
 אעשה כי יקום אל וכי יפקוד מה אשיבט ובכן בעיניו יראה
 ולבבו יבין ויפשט במעשיו וכרנע קמן פניו יחוו למטא
 עוט מלדו אלף ורבעה מימיו ובפרט כמעט שבער על כמה
 לאין ובפרט האליים בלב כגון לא שגא את אחך בלבבך
 לא תקום ולא תסור לא מאמן ולא תקפץ ועשן ליראה
 (ע"ב ע"א) את ה' לאהבה אותו ללכת בדרכיו ושנה דואהבת
 לרעד כמוך שהוא כלל גדול בטורה והיא היא שהחריבה את
 כטיט ועדיין לא נטהרט מנגע לרעת עון שאחת הנס ולשון
 הרע הקשה מע"י ונ"ש וש"ד וכיוולא מעבירות קלות ומחורות
 כביר מלאה ידיט ועל זה ידו כל הדוויס האם לכך טאר
 האדם לעבור על רטון וילדו מו"י או שחא החיים והשלם
 דשתייח מיהב יחבי לאבד הזמן להביל וריק והלא האדם
 עידון ע"כ הרגשים ותובעים ממש כמה הולא כל רנע לא
 ירפטו ובפרט עון ביטול תורה העולה על סלנה על מה
 אבדה הארץ עליונה ותחטונה ופתלת דיט של האדם הוא על
 ר"ס

הכלל בימים שיש בהם נעטפי לולב לאפוקי שבת מה"מ .
 ובשמיני חג טלרת אטו מכיונים בכמר לכד כידוע ואלו
 מחללים נכון מערכות דליל ב' שלאחר החג כנזר בהקדמה
 דנ"ס ונלש"ד דשכל בשבת ליל ב' שלאחר החג שיש לטון
 כמחמת טש"ק בעמידה העליונה של השלמות כידוע ואח"כ
 לטון בכל קבלת שבת שחמו מחחיל ש"ק שב"ל הרב ח"ד
 חיים סינעו ז"ל בע"ס שם חרש) אלה בחו' הרי"ו לכד ונ"ש
 גדול כי נראה שהפרט גדול בימים א' שנחול הטוקבא שולה
 כנרישח וכר"ה אינה עולה אלא בזקופות והתם שולה
 בזקופות עד החזה והנא עד הכסר :

ב (ה) איך ילדק כונח בנין פרטיו יפקב ורחל הבא בדבור
 אחר חאל פלוין ואלך כמו בחול דהתם מדבר כששניהם
 שומדים מהחזה ולמעט זה מפנים וזה מאחור והנא היא
 פלחה עד הכתר ועוד דמעיקרא בנין פרטוף יפקב הכא
 למחי אלטרך בשלמא בחול הואיל ותכלית כונח בנין פרטיו
 הוא כדי שידווג עם רחל חבל הכא רחל אינה באה לפניס
 ואין לה זוג ולאה הבאה לפניס לא להדווג עם יעקב אלא
 עם ישראל כמ"ס הרמ"ז או נאמר שמוכרח הוא להשלות
 פרטוף יפקב ביון שנתשטו מחין דאבא ב"א :

ג מ"ס בפנין הגסירה שביום א' נגסר פרטוף לאה וכתר
 דרחל והלא רחל פלחה בזקופות עד כתר דא"ק ולקחה
 מקום לאה ואפשר ששגדוה הפרקים האמלעיים דאיתא
 מחב"ד ח"א בהגדול הגבור והטורח ירדה עמהם :

ד מ"ס שחזרה לאה לפניס הוא במלך עזר כו' ל"ש שכבר
 כתב במקום אחר שחזרה לאה היא לעולם באל פלוין :

ה מ"ס בתלח ומגן להחשיך ללאה הארם הפשעה יודן
 שצ"א ולחברס עם ג' אלפין שנתשטו בה באלה אחרים
 פ' לפיכח ג' א"ל כפנין מנ"ן ל"ש שהרי האלפין לא
 נחשטו בלאה אלא כרחל ועוד שחשטה יהודין הם בתשטה
 ספירות דא"ק ולאה אינה אלא מהחזה ולמעלה ואין לומר
 שגדלת לאה כשיעור כל קומת ז"א פ"י נה"י דא"ק כתי
 רחל בחול זה אינו שהרי כבר נחלקו נה"י דא"ק מ"א וחליים
 שהם חכמה ופיסרה דחד עומדים על ראש ז"א למקיף
 וכינה ושיטרה דגבורה נחשטו כרחל ואינם יולאים אלא פ"י
 האשור ג' פ"ב דחיבוקים דס"ג ברו"ח דפ"ב כסוכות דמ"ה
 כמ"ס או נראה שהוא כהשענא רבה שבו נעשים הנשקים :
השופר היא מלה משניות שהיא בחלוצות ואך כה להשלים
 משטה החפלה שהיא בפנימיות ל"ש אם ביום
 ב' דר"ה טעה השופר בחלוצות מה טעמה השופר ביום א'
 בפנימיות שהיא לפתחך לכתר דטוק' החלוצות ז' גבורות
 מחוקות ו' גבורות לחכמה דפנימיות וכפי זה אין בחלוצות
 רק גבורות ומחוק לבד ואין בו ד' בחינות כמו הפנימיות
 ולריך נבין ביס ג' לכסור חכמה החלוצות וכינה דפנימיות
 וכיום ד' כינה החלוצות ודעת דפנימיות כו' ובתה"כ נה"ס
 החלוצות והי"מ דפנימיות אי! אם לריך לכוין כנרחה אבות
 דיום ב' לכסור כתר וחכמה החלוצות וחכמה דפנימיות
 וכנאמר נחשכים ז' גבורות מחוקות א' שארית ככתר ושטה
 יורדים לחכמה :

מליך שני דר"ה עד ש"ע ל"ש אם יסל לומר כרכת
 התפל וכן נראה שאין לומר תיקון חלום . בשאר
 דיום ראשין חזרים נה"י דאיתא ב"א וחוד להחשיך לטוקבא
 נטרות כיוולא כראשונות ל"ל כי חזרים להתדבק אב"א :
ודע כי החלוצות והפנימיות הנזכר בשני ימים דר"ה
 שניהם הם החלוצות הכולל הנזכר כשער כ"ח שער
 הפנימיות אשר תקונס היה ע"י א"א וא"א בעבור
 ה"י"ב ופ' :

ביום הנז"ל אשר תקוט היה פ"י ס"ם דא"א וע"י ז"ח

דגרות וביאורים (ה) פרט דף קכ"ב טע"ג : (ג) פרט דף ל"ד ט"ז :

מארכנש פרטשי או"ח וז"ל ופרטוף האסד דב"ן דמ"ה וכן
 פר"ל ארכנש פרטשי בגבורה נחוש א"ר ופרטוף תפארת
 בסיון ופרטוף אגלח נחמח ופרטוף הכוד בלב ופרטוף היסוד
 באלול באופן כי נבגמר י"ב חדשי בשנה נמתיס להתברר
 ולהתקן טו"ק דמ"ה ודב"ן דפרטופי האחר דז"ן דלגלת
 בשנה הוי"א. וזה הסוד בין לרבי אליעזר ובין לרבי יהושע
 שאמר פנימיות השלמות אלא שבדלותו השלמות מחילוס
 להתקן ו"ק דמ"ה דמ"ה עם ו"ק דמ"ה דב"ן בשנה חדש
 החורף כמ"ל ואח"ך ו"ק דב"ן דמ"ה עם ו"ק דב"ן דב"ן
 בו' חדשי הקץ כמ"ל בדעת ר"א אבל בפנימיות השלמות
 שלא היתה תחילת השנה אלא מניסן מחילוס לאחסון ו"ק
 דב"ן דמ"ה עם ו"ק דב"ן דב"ן בשנה חדשי הקץ ואח"כ
 בשנה חדשי החורף נחקקים או"ק דמ"ה דמ"ה עם שש קלות
 דמ"ה דב"ן כמ"ל בדעת רבי יהושע. כי רבי אליעזר מביא
 ראיה מהעשבים והאילנות שהם חלוניות השלמות ורבי יהושע
 מביא ראיה מבפלי חיים שהם פנימיות (ג) השלמות (ד) אפשר
 כי ר"א סובר כי בתחילה בו' חדשי החורף נברא ונתקן
 חלוניות דחלוניות ואח"ך בו' חדשי הקץ נברא ונתקן פנימיות
 דחלוניות :

ע"ה ע"א ורבי יהושע סבר כי בתחלה בקץ נברא
 ונתקן פנימיות דפנימיות ואח"ך בחורף
 נברא ונתקן חלוניות דפנימיות. או שר"י סובר שבקץ נברא
 ונתקן חלוניות דפנימיות שהם בפלי חיים ובחורף נברא ונתקן
 פנימיות דפנימיות שהוא האדם באופן שש חלקות רבות
 להבין ולהשוות דבריהם :

כ"י מתפילת ר"ה נראה שאט ששים כדברי שניהם זה
 היום תחילת משיח :

הגסירה שכר"ה לשנת הומניס ושכל לילה לימי ו' ימי
 בראשית (פ) ולר"א בר"ה תחילת חיקון והמשכת
 המוחין דאב"א לזו"ן הגוללים דזו הגנה הנכנסת וגסירה
 והמשכת מוחין דפנ"ס לזו"ן דשנה שפנרה והמשכת החסדים
 ויוזג דש"ס לזו"ן דשנת אשמוך :

ולר"י שפנחם התחלת חיקון והמשכת מוחין דאב"א לזו"ן
 הגוללים בזו הגנה וגסירה והמשכת מוחין דפנ"ס
 לזו"ן דשנה שפנרה חיוונא עילאה לזו"ן דשנת אשמוך :

והמשכת המוחין בליל פסח ויום (ו) ראשון הפסח
 לזו"ן שהם בבחי' לך הב"ן הנק' טוק' דזו"ן
 הסוללים דשנה שפנרה והם המוחין דפנים הנכנסים בטקבא
 תחילה לפי שמה להגדילה תכלית גדולתה דפנים כדי שתתקן
 רשימו דכל המוחין כדי שיהיה לה מליאות להבנות בפנים ע"י
 כנו' בפמידה דחול ע"י מלות ספירה הפומר :

ענין וסדר המשכת המוחין דה"ח וכללותם וכללות כללותם
 בנעטעי הלולב בדרבה ובהלל והוא להאשיך המוחין לג'
 פרלופים תב"ד דכל קלה מו"ק תג"ס נה"י דפ"ה וב"ן דטוק' שהם
 יתקב ורחל (ז) והפנין כי הו"ק תג"ס ונה"י הם ב' פרלופים
 מלבישים זה לזה בשוה כי פרטוף דתג"ס כלול מתג"ס ונה"י
 מהפשוט עד לחסה וסליו מלביש פרטוף דנה"י גם הוא כלול
 מתג"ס ונה"י ונ' פרטופי התג"ס מלבישים זה לזה בשוה כי
 האסד הוא פרטוף גמור כלול מתג"ס ונה"י וכענ"ל בב'
 פרטופי הנה"י שכל פרטוף כלול מתג"ס ונה"י והם מלבישים
 בשוה לג' פרטופי התג"ס האוכר :

ועל ג' פרטופי (ח) התג"ס האז"ל מלבישים ג' פרטופי
 המלכות שלהם וגם הם סוללים מתג"ס ונה"י ופל ג'
 פרטופי המלכות האוכר מלבישים שלשה פרטופי הנה"י ועליהם
 שלשה פרטופי המלכות שלהם וגמלא כי ג' פרטופי המלכות
 דנה"י מלבישים לג' פרטופי הנה"י והם מלבישים לג' פרטופי
 המלכות דתג"ס והם מלבישים לג' פרטופי התג"ס חס הסדר
 הוא

וכס וזוג דנשיקין דא"ל להא"ל ו"ק דא"ל אחר שפלו ונכלל
 נה"י שלו נבג"ס וגזרונא מ"ה וב"ן דחך וזרזן ויוזג דנשיקין
 נבג"ס זיווגים נטרע ומשכ נמשכס ספיפה עם או"ק דא"ל
 דרך חוט הדורה עם ה"ח לנה"י דילה סוד וז"ן דילה וגזרונא
 וססס נמשכו ליסוד סוד יתקב ורחל דילה ומזווגו המ"ה
 וב"ן שבו והמשיכו להם לו"ק עיטה כלולה משלשה פייפין אש
 חיים רוח וחס המוחין שנמשכו מכ"ס לו"ק ואז יסוד דא"ל
 נק' שופר לך מלמעלה ורחב מלמטה בסיומו. ואז מן
 האמר התחלת היסוד החמיל לקרוא ליה שהם או"ל שומשיט
 משס אליהם אפ הסיפה הגזכר והאמנס במרחב האופר שהוא
 טוף היסוד דא"ל פנני יס או"ל כי משס הסיפה הו' ילאה
 וקבלה י"ה או"ל לתקנה בפיוטר מ"ס ש"ה ח"ל ס"ס :

ידוע מ"ס הרב ז"ל כי בכל ר"ה חזר האילנות הסליון
 לכמות שהיה בתחילת הבריאה והפניין הוא כי בכל
 שנה וסנה יס בירור ותיקון חדש מבירורים חדשים אשר פדיון
 לא סוברו ולא פלו ולא נחקו מבריות הטולם ועד פחה
 וסוד חיקוט הוא כסוד החיקון שנתקן בבריות הטולם והוא
 פשוט למשקלים בדברי הרב ז"ל כפי מה שביאר לנו בפ"ה
 ובס' פ"ס ובכמה מקומות אמנס זהו בבחינת בירור ותיקון
 הנעשה בבחינת הפנים והחמים שהם השנים של השמטות
 וסיונות הנמנים ועליוס משפנה לשפנה עד א"ס כמבואר
 אלליט בפ"ל בהקדמה פ"ס. אמנס בבחינת בירור ותיקון
 שש ימי השבוע שהם פרטי שש ימי בראשית הנמנים ועליוס
 משפך לשפך לשחל אלפי שני (ח) :

דנה (ע"ב) בכל יום נברר ונתקן בכל מה שנעשה בו'
 ימי בראשית אמנס הוא בבחינת פרטוף או"ח
 יום כמ"ס נפ"ה וכן הוא מבואר בפ"ה ובס' מ"ס ובדרוש ברכס
 המפל ובכמה מקומות זה פשוט וכח הרב ז"ל גירושי ר"ה
 ובספר הכוסות היסן דרדושי ר"ח כביאור פנין חסרון ומלוי סלכנה
 כי י"ב חדשי השנה הם כנגד י"ב ירופי הו"ה וי"ב ירופי אה"ה
 וסס ו"ק שהם שש מלכים דא"ל וו"ק שהם ששה מלכים
 דטוק' ובשנה חדשי החורף נחקקים ו"ק דא"ל והם מ"ה דמ"ה
 עם מ"ה דב"ן הנק' דכורא (ב) בערך ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן
 ובשנה חדשי הקץ נחקקים ו"ק דטוק' והם ב"ן דמ"ה עם
 ב"ן דב"ן הנק' נוקבא בערך מ"ה דמ"ה ומ"ה דמ"ה (כ)
 מלאחי ונ"ל של"ל מ"ה דב"ן) וכל חדש כלול מארכנש שבועות
 שבעס נחקקים ארבע אותיות הו"ה דלגלות הו"ס דכל קגה
 שס ארכנש פרטופי או"ל חו"ן ראווה הקגה וכל שבוע
 כלול משפנה ימים לתקן השפנה מלכים דכל א' מארכנש
 פרטופים הגזכר בכל קגה והם כסדרן כי בחדש אשרי נתקן
 פרטוף חסד דמ"ה דב"ן ע"י פרטופי חסד דמ"ה דמ"ה
 בלוחה השנה והוא באופן זה כי בארכנש שבועות שבו נחקקים
 ארכנש פרטופי או"ל חו"ן דחסד הו'. בשבוע ראשון נחקקים
 שפנה מלכים דאב"א. בשבוע שני שפנה מלכים דאימא דחסד
 האוכר בשבוע השלישי שפנה מלכי ז"ל דחסד האוכר. בשבוע
 רביעי שפנה מלכים דטוק' דז"ל דחסד האוכר וכל שבוע
 מארכנש שבועות דחדש חסון נחקקים שפנה מלכים דכל א'
 מארכנש פרטופי אב"א ואימא וזסר וטוקביה דפרטוף הגבורה
 דמ"ה דב"ן ע"י שפנה מלכים דכל אחד מארכנש פרטופי
 או"ל חו"ן דפרטוף הגבורה דמ"ה דמ"ה וכן עדי"ל פרטוף
 הס"ס נחדש כסליו ופרטוף אגלח בטנת ופרטוף הכוד בשבס
 ופרטוף היסוד באדר. אמנס יס ביניהם שיטי כפי הסדר
 הפרלופים דהו"ה ואה"ה המחייחסים ללוטו האחד כמ"ס
 בע". וכן עדי"ל טו"ק דב"ן דב"ן הנחקקים ע"י ב"ן דמ"ה
 בשנה חדשי הקץ כי בכל שבוע מארכנש שבועות וחדש
 ניסן נחקקים שפנה מלכים דכל א' מארכנש פרטופי או"ל
 חו"ן דפרטוף חסד דב"ן דב"ן ע"י שפנה מלכים דכל אחד

דגרות וביאורים (ב) חיון לליל דף ג"ס ע"כ דיה האמנס חף ר"א ע"כ דיה ואלו : (ג) עם דף קמ"ג ע"ל : (ד) זנ"ג כלל בשער ל' ס"ל פנח"ל שפנ"ס
 סס חלוניות השולמות ס"ס. חסס ליתקב : (ו) ס"ס דף ל"ג ספ"ל : (ז) סס דף קס ספ"ל : (ח) סס דף קמ"ג ע"ל : (ט) סס דף קס ספ"ל : (י) סס דף קס
 ד"ס ע"ס דף ג"כ ע"ל : (פ) סס דף קמ"ג ע"ל :

סדר העליות של יום הכיפורים - לשיטת אור הלבנה*

זו"ן דנקודה ⑤						ז"א ולאה דנקודה ④				דנקו ③		סדר עליות זו"ן:					
										(רק עליה)		דיקנא				נוק' דא"א	פרצוף ה' (כתר)
					⑤				④			דרוש הדעת (נה"ש ז' ע"ד)	אור"ה	שה"כ			
				⑤					④			נר"ן דנשמה	עו"נ או"נ	חור"ב חו"ג 1,2,3	כתר		
			⑤						④			נשמה ורוח דרוח	או"א	ב' עטרין 4,5	חור"ב	אימא	פרצוף ד'
		⑤						④				נפש דרוח	ישסו"ת	דעת תחתון 6	דעת	עילאה	חכמה
	⑤							④				נר"ן דנפש	ז"א	חג"ת נה"י (חזה)			
		⑤						④					נוק'	מלכות			
⑤						④		④						ג"ר	תבונה	פרצוף ג'	בינה
קדושת היום	ערבית	לחש שחרית	חזרה מוסף	לחש שחרית	חזרה נעילה	לחש מנחה	חזרה נעילה	לחש נעילה	חזרה נעילה	חזרה נעילה	חזרה נעילה	סדר התפילות:					

מקורות והערות: שעה"כ דף ק"ב סע"ב, ובהגוב"י אות י"א. בא"ל ח"ד דף ס"ג - ס"ו.

אור הלבנה דף רכ"ט (מקור השיטה). עי' שיטת הש"ש בפת"ע דף צ"ט ע"ג-ד (מובא גם בסידור דף א'), עי' גם הגהה בסידור דף י"ז ע"א. אוצרות חיים דף מ' ע"ד אות א'.

שערי רחמים ח"ב דף ע"ה אות שי"ח (מקור השיטה). ח"א דף מ"ט אות רכ"ג (מביא את התו"ח).

תו"ח דף קכ"א ע"ב (אימא עילאה, בחזרת הנעילה, הכוונה נקודה ③). והעולים הם זו"ן דנקודה שלישית). [שע"ר ח"א ש' רכ"ג (מביא תו"ח), ח"ב ש' שי"ח]. זמרת הארץ דף כ"ב ע"א (בכל התפילות יש לכוין רק בפנימיות דפנימיות). בכל יום כיפור אין לכוין בשמות מוחין.

* וראה בסידור הנדפס [חלק ח' דף א' ע"א] שיטה שונה עפ"י הש"ש. ועיקר ההבדל שביניהם הוא לגבי חזרת שחרית שנתקן בה הדעת, שלפי הש"ש דעת זו היא או"א וישסו"ת [ולא רק ישסו"ת]. וכן בלחש דמוסף שנתקן בה חו"ב, לפי הש"ש חו"ב אלו הם שרשי המוחין שבכתר [ולא או"א עילאין]. וכן בחזרת מוסף שנתקן בו הכתר שאליבא דש"ש הכוונה על שורש הדי' מוחין שבכתר, ולא על די' מוחין שבכתר. (עי' נה"ש דף ז' ע"ד לגבי הסדר ע"פ דרוש הדעת, נר"ן דנר"ן). וכן יש הבדל ביניהם בענין חזרת נעילה, שלפי אור הלבנה יש תיקון גם לנקודה שלישית, אבל לש"ש התיקון הוא רק לנקודה רביעית וחמישית.

טיפת דאצח שם ע"צ וטיפת אימא שם קס"א ומה שנכנס צוקי נה"י דללס דאימא כלומר יו"ד ה"י דקס"א. כמו שכתוב צסדור צמלת צרוך יכוין להמשיך ו"ק דאחי דאחי וכו' דנה"י דתצונה עם ו"ק דללמי המוחין יו"ד ה"י דקס"א וכו' ומלוויר ללס דו"ק הג"ת נה"י. וללס דאימא שכו"א יו"ד ה"י דקס"א כך השיב ר' שד"ה, וא"ש ה"י"צ:

ר"ט) ש' כשנכנסין ללס דאימא שכו"א נה"י דאימא עם ללס דעשר רצועים. כחצ"ד חו"ג וש"ע דת"ת ללאה ושני שלישה ת"ת ונה"י לע"ס דרחל נמלא מה שנכנס עהב צרהל נה"י דללס כלומר נה"י דנה"י של המוחין חו"צ חו"ג דחו"צ חו"ג דאימא, והשאר נכנס צללה, אחר שננסרה לאה ונותנים כחצ"ד חו"ג וש"ע"ת לכתר דרחל, ואה"כ כל יום יורדים חלק מכחצ"ד חו"ג לספירה וננסרת וכמו שיורדים חלק מכחצ"ד חו"ג לספירות רחל לוקחת גם כן ממוחין דחו"צ חו"ג שלקחה לאה או דוקא לוקחת מכחצ"ד חו"ג והרצועים אבל המוחין שלקחה לאה אינם יורדים לרחל ל"ל, ה"י יע"א:

ת' כתוב צסדור הרש"ש יום ג' ויום ד' דכוונת זכרנו להשאר צי"ס דחכמה את המוחין וגבורות דחכמה דאחי ופנים דאחי דפנימיות ואחי דחילוני דז"א עם הויב דפתח, ושארית המוחין וגבורות ימשיכס ל"ס דצינה דנוקי, וכעד"ז ציוס ד' נמלא המוחין של כחצ"ד חו"ג שסס חו"צ חו"ג דחו"צ חו"ג כל ספירה הננסרת מרחל לוקחת חלק מכחצ"ד חו"ג וגם המוחין השיך לאותה ספירה כך משמע מסדור, וזה השאלה והתרוץ מח"ר אליהו עבוד הו"ה, ה"י יאיר עינינו אמין, אבל ר' שד"ה פ' הרצועים שלוקחת הארתם לאה אלו מוחין שלה ונה"י דאימא נכנסין צללה ורחל וכשילאה יולאה משנכס מה שלוקחת רחל כל יום גבורה אחד זכו המוחין שלוקחת מלאה:

רב) ש' כתוב צסדור הרש"ש דר"ה צזכרנו יכוין להשאר רשימו של כל האורות וכו' צי"ס דלאה וע"י ננסרת לאה כולה וכו', ובשופר להמשיך ה"ז גבורות דאחי דפנים דפנימיות לגי כלי כתר דנוקי ולנסור אותו נמלא לאה לא ננסרה אלה צחי אחי דאחי אחי דפנים דוקא לרחל, וציוס צ' צזכרנו ננסרת י"ס דלאה צחי אחי דחילוניות וכתר דרחל, וצחי פנים דאחי, ופנים דפנים דפנימיות, ופנים דחילוני דוקא רחל מקבלת וננסרת, לאה לא נזכרת כלל, ואמתי ננסרת לאה צחי פנים דאחי, ואחי דפנים, ופנים דפנים דפנימיות, ופנים דחילוניות ל"ל:

ת' כתר ר' זמרת הארץ אחר התקיעות גם לאה מקבלת צחי הפנים ונינסרת כמו רחל, אבל ר' שאול דו"ך ה"י סברתו לאה אינה לוקחת מן הפנים אחר התקיעה, יען כרצ לא כתב, והשיב דבר שלא כתב כרצ צעלמו לא יוכל לומר, ואינו יודע למה לאה לא ננסרה צחי פנים, ה"י יע"א:

שו"ת דיום הכפור

רבא) ש' כתב ברב צשה"כ דרוש א' דכפור ד"ק ע"ג וז"ל, כי עתה צויה"כ כבר ננסרה רחל לגמרי וקבלה הדינים מאחורים דז"א ע"י ציבוס ומתיק וכו', ועתה צויה"כ היא לריכה לקבל מיתוק הדינים מן אימא עילאה עצמה שלא ע"י ז"א ולכן היא לריכה עתה לעלות עד אימא עילאה ממש ומתעלת למעלה

למעלה מז"א וכו' נמצא ע"י שנגסרה רחל צע"ת לגמרי עתה ציוה"כ היא יכולה לעלות עד אימא עילאה ממש ותקבל נתיחוק מאימא ותתעלה למעלה מז"א. השאלה היא מה שנגסרה רחל מז"א לגמרי היא רחל דנקודה ד' כלומר עטרת היסודי. ומה שעולה ציוה"כ לאימא היא רחל דנקודה ה' ומה שעולה צמנחה לו"ה ז"א ולאה דנקודה ד' כילד אומר מה שנגסרת צע"ת מז"א עתה ציוה"כ היא עולה עד אימא כלומר רחל דנקודה ד' ל"ל, וכבר שאלתי השאלה צחות ק"ג וז"ל איך עולה הנקבה עד אימא קודם שיעלו שאר הפרלופים שלמעלה ממנו. ותירלו רחל זה שעולה עד אימא זה רחל דנקודה ה' יש לה א"ק ואצ"ע אצל רחל דנקודה ד' לעולם אינה יכולה לעלות עד שיעלה ז"א מקודם עש"ב, וכילד עתה היא עלמה עולה לאימא קודם ז"א ל"ל, ה' יע"א:

ת' כתב הרב צע"ח ש' המלכים פ"ו הגבה השמש וז"ל נ"כ וכו' אצל בזו"ן שצכל פרלוקי ופרלוקי מהם אשר השצירה בהם היתה שוב וכולן נפלו לצ"ע כנז' הפגם מגיע בהם ח"ו, וכן כל המעשים טובים שעושים תחתונים פועלים **בהם כולם בשום** וכל הכונות הנז' בתפלות וצמעשה המלות כולם שוים בהם ואין חילוק ציניהם כלל כי השצירה היתה בהם בשום וצכל זו"ן וזו"ן נשאלו רפ"ח נלו"ן וע"י התפלות והמלות כל זו"ן וזו"ן מעלה מהרפ"ח שלו מספר שלם צכולם וכו' נמצא כל מה שמתקנים צזו"ן וגסירה שעושים לא לזו"ן דנקודה ד' דוקא אלא לכל זו"ן וזו"ן שבעולם, נמלינו למדים מה שכתב ציוה"כ עולה רחל דנקודה ה', ומה שעסקנו צר"ה וצע"ת וגסרנו לנקודה ד' גם לנקודה ה' נגסרה ויכולה לעלות וזה התירון מהר' שד"ה:

רכב) ש' כתב הרב צשה"כ דרוש א' דכפור ד"ק ע"ג וז"ל, גם יש טעם אחר והוא כי לפי שרחל לוקחת עתה ציוה"כ ה"י גבורות שלה ממותקות ללורך פרלופה מיד אימא עילאה עלמה שלא ע"י ז"א כמשי"ת וכו', נמצא מה שלוקחת רחל ה' גבורות מאימא ממותקות יותר ממה שלוקחת מהז"א, וצדרוש ג' דר"ה ד' ל"צ ע"א כתב וז"ל, והנה להיות כי בגבורות האלו ניתנין צה שלא ע"י ז"א הם דינים תקיפין צלי התצסמות ומיחוק וכו', נמצא גבורות הנתנין צה ע"י אימא שלא ע"י ז"א הם דינים תקיפין. **השאלה** היא צדרוש א' דיוה"כ כתב כשמקבלת ציוה"כ ה' גבורות מאימא ממותקות יותר, וצדרוש ג' דר"ה כתב גבורות הנתנים צה ע"י אימא שלא ע"י ז"א הם דינים תקיפין ל"ל ה"י לשונות:

ת' עתה ציוה"כ הנוקי עולה למעלה לאימא ונזונית ממקום שזונית אימא ממקום גבוה ומקבלת ה' גבורות מתוקות וצחי פנימי לא כן צר"ה אימא יורדת ומתפשטת נה"י שלה צתוך הנוקי ונותנת לה ה' גבורות צחי אחי עבור זה יש הפרש מיוה"כ ליום ר"ה, וזה מהר' שד"ה:

רכג) ש' כתב הרב צסדור וצשה"כ דף ק"צ ע"ג וז"ל, וצחזרת הנעילה עולים שלשתם ז"א ורחל ולאה עם אימא עילאה צדיקנא דא"א וכתב הרב צעלית שצת כשעלו זו"ן לאו"א כלומר צמקום או"א יען כשעולים זו"ן גם או"א עולים, נמצא ציוה"כ כשעולה רחל דנקודה ה' וזו"ן דנקודה ד' לאימא ודאי גם אימא עלתה ממקומה והם עלו צמקום אימא, אם כן כילד כתב עולים זו"ן דנקודה ד' עם אימא ועם נקודה ה' לדיקנא דא"א, אימא איננה עמהם עד

היא שמקבלת גבורות חדשות ע"י אימא וננסרת אז, ואחר השופר דיוס א' ע"י השופר ההוא עלמו ב'או
 מנלפ"ך חדשים לרחל אלא שהם ע"י הו"א עלמו וננסרת כתר שלה ביוס א' עלמו אחר השופר. כלל העולה
 כי הם לריכין בין ללאה בין לרחל הנק' ירושלים וליון כנו' במקום אחר ע"ש א) לריכות ב' מיני גבורות
 קשות ומתוקות שהם הישנות קשות והשניות מהוקות, אלא שהקשות דלאה לוקחם ע"י ז"א והמתוקות ע"י
 אימא, ושתיבה נק' קשות בערך דיני רחל המתוקים, ואח"כ הקשות והמתוקות דרחל שתיבה נמשכות לה ע"י
 ז"א עלמו אלא שאלו הם קודם השינה ואלו אחר השינה שהוא סוד השופר, ונמלא א"כ כי המ"ן נעשו
 קודם כל דבר ואח"כ נכנסו נה"י דאימא תוך לאה לנסרה וינלו משם ונכנסו בז"א לנסר את רחל. והבן
 כל זה מאד כנלע"ד:

והנה

אח"כ ביום הכפורים חוזרת לעלות עד הבינה ולוקחת בחי' הפנימיות כי החילוניות כבר לקחתם,
 (ונלע"ד כי תחילה היו ב' מיני גבורות כנו' קודם השינה ואחר השינה והם ב' כלים החילון
 והאמלעי ב) ועתה לוקחת הפנימי ע"י אימא עלמה בסוד ה' תפלות ה' גבורות פנימיות ונעשה הכלי
 הפנימי מהם על ידיהם ונגדלו בה י"ס פנימיות, כי כבר ידעת כי ב' כלים ראשונים מחוברים ז"ן אב"א
 בנו"ה שלו בשם א' דלצחות בין בכלי ראשון בין בכלי שני, אך בכלי שלישי הם ב' שמות נפרדים כי אז
 בהיות לה כלי הפנימי אין לה חיבור עמו ויכולה לחזור פב"פ כי אז הם רחמים ואין לה פחד להיופה
 בחבור כנודע, ואמנם לאה כבר קבלה כל זה בצרפת אבות דיוס ראשון דר"ה וחזרה פב"פ כנודע אך כל
 זה הוא לרחל. וזוה תבין מ"ש במקום אחר כי תחלה קבלה ה' גבורות לעורך י"ס דאחוריים ומכללם נעשה
 גם כלי החילון דיסוד שלה הנק' ירושלים, ואח"כ ע"י הנסירה אחר השינה ה' גבורות שניים ומהם נעשה
 ונגדל הכלי שני לי"ס האמלעיים ואז חזר ג"כ לעשות כלי אמלעי דיסוד שלה הנק' ליון כנו' במקום אחר,
 ע"ש מאד ג), אח"כ שננסרה לוקחת ה' גבורות שלישיים ומהם נגדלה ונעשה הכלים שלישיים הפנימיים,
 והבן זה כי כל בחי' כליה אינן נגדלים אלא ע"י הגבורות דוגמת ז"א הנגדל ע"י החסדים א"כ כשאנו
 אומרים שניתנין לה ה' גבורות ר"ל מוחין שלימין שלה אלא שכיון שכל גדילתה אינה אלא ע"י הגבורות הם
 לבדם נזכרות, והבן זה מאד. וגם לפי שכל פעם ניתנין ה' גבורות חדשות ביסוד שלה והם ג' מיני כלים
 שביסוד. גם עיין זה מאד במקומו כי נזכר בפירוש כי אותם דבין ר"ה ליוה"כ הם יסוד ומלכות דחילוניות
 וצויה"כ נעשה יסוד דפני' ובהושענא רבא מלכות דפנימיות, והבן זה מאד. ושם נאמר כי בכל המשך יוס
 הכיפורים נמשכות בה בכל גופה המוחין שלה עם הגבורות, ובהגיע עת הנעילה אז נגמרו להתפשט ה'
 גבורותיה עד היסוד בה ולא יותר ובהושענא רבא במלכות, והבן זה מאד. ואמנם ענין החסדים שלקחה
 ג"כ כנודע כי יש מ"ה וב"ן בז"א ומ"ה וב"ן בנוקב', ובנוק' קודם יורדין הגבורות להתפשט בה ואחר כך
 החסדים וזה הפך מהז"א כנו'. והטעם כי עיקרה גבורות ולכן בהם מתחילין, ועיין במקום אחר ד) ונמלא
 כי אחר שנתפשטו נעילה ה' גבורות ביסוד שלה אח"כ ירדוה' חסדים שלה שלקחתם ע"י אימא עלמה
 ונתפשטו בגופה צימים שבין יוה"כ עד הושענא רבא בסוד הסוכה פנימים ומקיפים, וציוס הושענא רבא
 נתפשטו ה' גבורות גם תוך מלכות שבה, ואמנם אחר שחזרה פב"פ תקף אחר נעילת יוה"כ אז גם היא
 מקבלת מוחי' ע"י ז"א עלמו כי כבר נכנסו המוחי' בז"א ואז מאיר בה הז"א מן החסדים שלו אליה על ידי
 הלולב כנודע, וציוס שמיני עלרת אז הוא זווג גמור ונותן בה ה' גבורות שהם המ"ן עלמן ולא הג' כלים
 של היסוד שלה אלא בזווג ראשון דבריאת עולם אז אותם המ"ן דה' גבורות נעשו רוחא דשדי בגוה ומאז
 והלאה כולם הם מ"ן חדשות, וציוס שמיני עלרת נותן לה גבורות ובפסח חסדים ה). כלל העולה כי תחילה
 לקחה רחל ע"י ז"א י"ס חילוניות, ואח"כ אחר השינה לקחה י"ס אמלעיות ע"י ז"א אך לאה לקחת ע"י אימא

הגהות וחידושים

א) עיין שער המנוח ריש פרש' שופטים ד"ה ונמלא כפי זה וכו' ובפ"ח שער ל"ה פ"ג. ושם נדרש באופן אחר ע"ש:
 ב) עיין לעיל דף כ"ה ט"ב ד"ה ונלע"ד ונ"ע. שמ"ן: ג) עיין ע"ח שער מ' דרוש ה' ובשער המוחין פ"ט: ד) עיין מב"ש
 שער ו' ח"א פ"ד שכתב שם כי החסדים נכנסין בה תחילה ע"ש: ה) ונ"ע דלעיל דף נ"ו ע"א כתב כי יש ספק בשמיני עלרת
 אם ה' גבורות או ה' חסדים וכאן כתב בפשיטות דה' גבורות הם בש"ע ופסח הם ה' חסדים:

עולת ר"ה ויוה"כ תמיד

היא שמקבלת גבורות חדשות ע"י אימא וננסרת אז, ואחר השופר דיוס א' ע"י השופר ההוא עלמו בלח
מנלפ"ך חדשים לרחל אלא שהם ע"י הו"א עלמו וננסרת כתר שלה ביוס א' עלמו אחר השופר. כלל העולה
כי הם לריכין בין ללאה בין לרחל הנק' ירושלים וליון כנו' במקום אחר ע"ש א) לריכות ב' מיני גבורות
קשות ומתוקות שהם הישנות קשות והשניות מהוקות, אלא שהקשות דלאה לוקחם ע"י ז"א והמתוקות ע"י
אימא, ושתייהן נק' קשות בערך דיני רחל המתוקים, ואח"כ הקשות והמתוקות דרחל שתייהן נמשכות לה ע"י
ז"א עלמו אלא שאלו הם קודם השינה ואלו אחר השינה שהוא סוד השופר, ונמלא א"כ כי המ"ן נעשו
קודם כל דבר ואח"כ נכנסו נה"י דאימא תוך לאה לנסרה וינלו משם ונכנסו בז"א לנסר את רחל. והבן
כל זה מאד כנלע"ד:

והנה אח"כ ביוס הכפורים חוזרת לעלות עד הבינה ולוקחת בחי' הפנימיות כי החילוניות כבר לקחתם,
(ונלע"ד כי תחילה היו ב' מיני גבורות כנו' קודם השינה ואחר השינה והם ב' כלים החילון
והאמלעי ב) ועתה לוקחת הפנימי ע"י אימא עלמה בסוד ה' תפלות ה' גבורות פנימיות ונעשה הכלי
הפנימי מהם על ידיהם ונגדלו בה י"ס פנימיות, כי כבר ידעת כי ב' כלים ראשונים מחוברים ז"ן אב"א
בנו"ה שלו בשם א' דלצחות בין בכלי ראשון בין בכלי שני, אך בכלי שלישי הם ב' שמות נפרדים כי אז
בהיות לה כלי הפנימי אין לה חיבור עמו ויכולה לחזור פכ"פ כי אז הם רחמים ואין לה פחד להיופה
באחור כנודע, ואמנם לאה כבר קבלה כל זה בצרפת אבות דיוס ראשון דר"ה וחזרה פכ"פ כנודע אך כל
זה הוא לרחל. וזוה תבין מ"ש במקום אחר כי תחלה קבלה ה' גבורות לעורך י"ס דאחוריים ומכללם נעשה
גם כלי החילון דיסוד שלה הנק' ירושלים, ואח"כ ע"י הנסירה אחר השינה ה' גבורות שניים ומהם נעשה
ונגדל הכלי שני לי"ס האמלעיים ואז חזר ג"כ לעשות כלי אמלעי דיסוד שלה הנק' ליון כנו' במקום אחר,
ע"ש מאד ג), אח"כ שננסרה לוקחת ה' גבורות שלישיים ומהם נגדלה ונעשה הכלים שלישיים הפנימיים,
והבן זה כי כל בחי' כליה אינן נגדלים אלא ע"י הגבורות דוגמת ז"א הנגדל ע"י החסדים א"כ כשאנו
אומרים שניתנין לה ה' גבורות ר"ל מוחין שלימין שלה אלא שכיון שכל גדילתה אינה אלא ע"י הגבורות הם
לבדם נזכרות, והבן זה מאד. וגם לפי שכל פעם ניתנין ה' גבורות חדשות ביסוד שלה והם ג' מיני כלים
שביסוד. גם עיין זה מאד במקומו כי נזכר בפירוש כי אותם דבין ר"ה ליוה"כ הם יסוד ומלכות דחילוניות
וציוה"כ נעשה יסוד דפני' ובהושענא רבא מלכות דפנימיות, והבן זה מאד. ושם נאמר כי בכל המשך יוס
הכיפורים נמשכות בה בכל גופה המוחין שלה עם הגבורות, ובהגיע עת הנעילה אז נגמרו להתפשט ה'
גבורותיה עד היסוד בה ולא יותר ובהושענא רבא במלכות, והבן זה מאד. ואמנם ענין החסדים שלקחה
ג"כ כנודע כי יש מ"ה וצ"ן בז"א ומ"ה וצ"ן בנוקב', וצ"ן וצ"ן קודם יורדין הגבורות להתפשט בה ואחר כך
החסדים וזה הפך מהז"א כנו'. והטעם כי עיקרה גבורות ולכן בהם מתחילין, ועיין במקום אחר ד) ונמלא
כי אחר שנתפשטו בנעילה ה' גבורות ביסוד שלה אח"כ ירדוה' חסדים שלה שלקחתם ע"י אימא עלמה
ונתפשטו בגופה צימים שבין יוה"כ עד הושענא רבא בסוד הסוכה פנימים ומקיפים, וציוס הושענא רבא
נתפשטו ה' גבורות גם תוך מלכות שבה, ואמנם אחר שחזרה פכ"פ תקף אחר נעילת יוה"כ אז גם היא
מקבלת מוחי' ע"י ז"א עלמו כי כבר נכנסו המוחי' בז"א ואז מאיר בה הז"א מן החסדים שלו אליה על ידי
הלולב כנודע, וציוס שמיני עלרת אז הוא זוג גמור ונותן בה ה' גבורות שהם המ"ן עלמן ולא הג' כלים
של היסוד שלה אלא בזוג ראשון דבריאת עולם אז אותם המ"ן דה' גבורות נעשו רוחא דשדי בגוה ומאז
והלאה כולם הם מ"ן חדשות, וציוס שמיני עלרת נותן לה גבורות ובפסח חסדים ה). כלל העולה כי תחילה
לקחה רחל ע"י ז"א י"ס חילוניות, ואח"כ אחר השינה לקחה י"ס אמלעיות ע"י ז"א אך לאה לקחת ע"י אימא

הגהרה וחידושים

- א) עיין שער המנוח ריש פרש' שופטים ד"ה ונמלא כפי זה וכו' ובפ"ח שער ל"ה פ"ג. ושם נדרש באופן אחר ע"ש:
- ב) עיין לעיל דף כ"ה ט"ב ד"ה ונלע"ד ונ"ע. שמ"ן: ג) עיין ע"ח שער מ' דרוש ה' ובשער המוחין פ"ט: ד) עיין מב"ש
שער ו' ח"א פ"ד שכתב שם כי החסדים נכנסין בה תחילה ע"ש: ה) ונ"ע דלעיל דף נ"ו ע"א כתב כי יש ספק בשמיני עלרת
אם ה' גבורות או ה' חסדים וכאן כתב בפשיטות דה' גבורות הם כש"ע ופסח הם ה' חסדים:

ולפי שאז כבר אינה לריכה להיות' אב"א נק' זה נסירה, ואח"כ לוקחת י"ם פנימיות ע"י אימא עלמה ציוה"כ והם חסדים וגבורות, ואח"כ חוזרת פב"פ ונמתקת ע"י החסדים דז"א המאירין בה ונגדלת, ואח"כ יהיב בה רוחא ממש ולא כלים, וזה הרוחא נק' מ"ן ממש א) ונותנו לה בסוד זוג ממש צביאה ראשונה ואח"כ צביאה שניה נותן בה ה' חסדים דכורין. אך דע כי המ"ן עיקרם גבורות כי החסדים שבהם טפלים בסוד נקבה שלטא על דכורא, והמ"ד הם חסדים והגבורות טפלין להם ואז יולאות ב' נשמות זכר ונקבה כל א' כולל חסדים וגבורות, ואחר שהיה זה בצריאת העולם כל הזוגים שאח"כ אעפ"י שהם כפולים שתחילה יש ציאה ראשונה דגבורות וציאה שניה דחסדים כולן נק' מ"ן חדשות והם מתלבשין בהוא רוחא קדמאה שהם הגבורות והחסדים הראשונים דצריאת עולם. ועיין מאד במקומו איך יש חילוניות ופנימיות וצא' מהם נכנסין תחילה המוחין בנקבה ואינה מקבלתם על ידו ואח"כ נכנסין בו וצחי' האחרת נכנסין המוחין תחילה בו ואח"כ מקבלתם על ידו. (ס' עדות ביעקב דכ"ו, ונמלא כי האותיות הן נפש ואז ז"ן הם שמות אלהי"ם ולכן הם ד"ו פרלופים נדבקין יחד אלא שזה אחר וזה קדם אך צבא ההוי"ת שהם רוח והם סוד המוחי' דז"א כנודע אז נגדל ז"א ונעשה בן י"ם גמורות אף צחי' הכלים ואז ננסרת הנקבה ממנו והדינין של אלהים לוקחתם הנקבה וההוי"ת הזכר ואז נק' ה' אלהים שמה שלים ולכן ננסרת ממנו כי ההוי"ת דוחין את האלהים וניתנין אל הנקבה ע"כ):

בראש השנה ב)

ציוס ראשון נגמר כל פרלופ לאה לגמרי, אך רחל לא נתקנה עד שמיני חג עלרת בהמשך כל הזמן האמלעי וזה סדרן, ציוס ראשון ננסר ז"א ונעשה כלי כתר שבה ע"י אברי גוף הז"א עלמו, ואז צא תרדמה אל הז"א ועלה בסוד מ"ן להמשיך פנימיות מוחין דכתר דנוק' ובין כך ובין כך ניתן לבושי ת"ת דאימא לעשות לבוש למוחין דכתר שבה, ואלו נמשכו מאימא בה שלא ע"י ז"א כיון שהם אברים שלה דגופא ממש, אח"כ צא השופר ונתעורר ונכנסו המוחין בז"א ואז יאלו דינין מתוקים והם פנימיות המוחין דכתר דנוק' ונכנסו בה בכתר שבה בסוד ללם שלה, אח"כ ציוס שני חזר לעשות הז"א מן פרק ראשון דגלח שלו דצחי' גופא כלי לחכמה שבה, ואח"כ היה תרדמה להמשיך מוחין דחכמה לנוק' ובין כך ובין כך * ילאת אימא ונכנסה בנוקבה ונעשית * צמח כדלעיל לבוש לחכמה דנוק' בה מלבושיה ממש כלי לחכמה דנוק' עד היסוד שבה. ואח"כ השופר

שהוא חזרת המוחין דז"א בו ואז ניתן בה פנימיות מוח החכמה. ודע כי צחינת הכלים נקראי' דינין גמורים ונתינה המוחין פנימים בהם נקראים מתוק הדינים ועכ"ז דינין פנימים הם ומיוס ראשון ואילך כל שאר הימים לא היה נעשה הכלים והפנימיות שבה אלא ע"י הז"א עלמו אפילו צחי' לבושי' של אימא כי די צמה שביוס ראשון האיר בה אימא לבושיה. בכתר שבה ושם נשאר כל הלבושים וכל יוס ויוס נכנסין מאליהם מדריגה אחר מדריגה תוך הכלים שהוא מחדש הז"א מגופו ממש בכל יוס ויוס כלי אחד, ונמלא כי ציוס א' עשה הז"א כלי הכתר שבה, ואימא דרך מוץ נותנת כל כח הלבושים ציוס א' צאותו הכלי של הכתר. ואח"כ ע"י השופר נכנסו מוחי' פנימיים עלמם דכתר תוך לבוש כתר דאימא, וציוס השני נעשה הז"א כלי החכמה ואז מעלמו נכנס לבושי חכמה דאימא שכבר היא בכלי הכתר דנוק' ונכנס תוך כלי של חכמה ואז כיון שהוא צחי' מוח הולרך ז"א לעלות בסוד תרדמה וע"י השופר המשיך מוח פנימיות החכמה שם ומשם ואילך ציוס ג' לא הולרך עוד ז"א לעלות פנימיות שאר המוחין כי כבר צאו כולם כלולים במוח החכמה אמנם ציוס שלישי עשה ז"א כלי צינה דנוק' ומאיליו היה מתפשט בתוכו מוח הצינה, וכעד"ז עד ערב יוס הכיפורים ואז נעשו כלי הוד ויסוד ומלכות מצחי' עלמ' וציוה"כ נתפשטו בה ה' גבורות ונעשה היסוד שבה מלבושי אימא וזהו חותם הנעילה ובשאר היוס נתן בה כל הפנימיות דמוחין על ידה עלמה ומאז עד הושענא צבא מוחי' דחסדים ר"ל שנתפשטו אחר הגבורות יען היא נקבה והחסדים הם מתפשטים באחרונה אעפ"י

הגהות וחדושים שכבר

(א) עיין בפע"ח שער הלילוב פרק ד' ד"ה מכת"י וכו' ושם כתב כי המ"ן הם דבר א' והרוחא דבר אחר ונ"ע : (ב) מכאן עד ד"ה ענין הוא בפע"ח סוף פרק ד' ופרק ה' ע"ש :

חלק שמיני

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org **כונת קיש ביוה"כ**

ע"י חיים תשס"ח

הקדמה זאת היא מסידור כ"י הרב שמן ששון זלה"ה

שמע יכוין לזכר זירורי רפ"ח עם כלים דרפ"ח דז"מ דז"ק דז"ס דז"ב
פרטו דאו"פ דח"ח דכח"ב דמל' דזינה. עילאה דזו"ן:

ביום דכח"ב דה"פ זינה ע"י דזו"ן דנקודה ה'. ודכח"ב דזינה דזו"ן דנקודה
ד'. וכח"ב דה"פ זינה ע"י דזו"ן דנקודה ד'. וכח"ב דכח"ב דזו"ן ודכל פרט
כדי להעלות' כולם לדיקנא מהיכל אהבה חסד דזרי' ולחברם בשם ז"ן:

ישראל (בלילה) יכוין שכזר היה בקדושת היום ג"ד ח' דיססו"ת. ועמה
יכוין להמשי' חג"ת ונה"י דמל' דח' ע"י עם המו' ונרנח"י לחג"ת
ונה"י דמל' דזי' ע"י דזו"ן:

ביום להמשיך חג"ת ונה"י דה"פ ח' ע"י לחג"ת ונה"י דזו"ן דנקודה ה'.
וחג"ת ונה"י דיססו"ת דזח"י נקו' ד' לזו"ן. וחג"ת ונה"י דה"פ זינה
ע"י דנקו' ד'. לזו"ן דנקו' ד'. וחג"ת ונה"י דכח"ב דמל' דח' לחג"ת
ונה"י דכח"ב דזו"ן:

אחד בערבית ו"ק דג"ד דכח"ב דמל' דח' ע"י. לחכ"ד וחג"ת דמל' דזי'
דזו"ן:

ביום ו"ק דכח"ב דה"פ ח' ע"י. לחכ"ד וחג"ת דש"פ דזו"ן דנקו' ה'. ו"ק
דכח"ב דיססו"ת דזח"י נקו' ד'. לחכ"ד וחג"ת דזו"ן דנקו' ד'. ו"ק
דכח"ב דה"פ ח' עילאה. לחכ"ד וחג"ת דזו"ן דנקו' ד'. ו"ק דכח"ב דנה"י דכח"ד
ח"א. לחכ"ד וחג"ת דכח"ב דזו"ן דכל הבחינות עכ"ל.

ח"ה ס' עלייה חפולת יוה"ך כמ"ס בשטר הכוונות דרוש ד' עם חוספת מסרש"ס
זלה"ה ועיין חו"מ דקכ"א ע"ב:

ערבית להעלות לנוק' דז"א הפללית. שהיא נקודה ה' מחמש נקודות הפללות
האזילות ונקראת בכללות נוק' דז"א חמס יש בה כל פרטופי
האזילות כשאר כל נקודה מחמש נקודות הכוללות כמבואר אללינו בהקדמת
רחובות הגהר יע"ס:

ועל ידי **ערבית** עולה זאת הנקודה היא הנוק' למלכות דאימא עילאה
שהיא מלכות דאו"א עילאין שכל שחלל דאריך כמבואר
בהקדמה הנו':

שחרית בלחש עולה לנה"י וחג"ת דאימה עילאה הנו"ל שהם בחינת זו"ן
והם נקראים נפש בערך כללות פרטוף אימה הגז"ל:

חזרה להעלותה לרעת דאימה הנו' שהם שני עטרין ורעת הכולל. והם נקראי'
חבא ואימה ויססו"ת ונק' רוח כפי דרושי הרעת עי"ס:

סידור תפלה להדש"ש

מוסח להטלותה לחו"ב דאימה עילאה הגו' יהס נקראים עסיק ונוק' ואריך ונוק' :

חזרה להטלותה לכח דאימה עילאה הגו' שהוא שורש ארבע מוסין דכח:

מנחה בלחש להטלות ז"א ונוק' הנק' לאה והוא נקודה הרביעית ממחש נקודות הכוללות להטלות לראש הסבונה שהס יסו"ת שבד שחאל דאריך:

חזרה להטלות לנה"י וחג"ס ודעת דאימה עילאה הגו' שהוא לדעת דשני עטרין:

נעילה להטלות לכחצ"ד דאימה עילאה הגו' :

חזרה להטלות ז"א ונוק' הנקראת לאה והוא נקודה סד' עם אימה עילאה הגו' ל ועס נקו' ה' הגו' ל לדיקנא דא"א:

שם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) בדחילו ורחימו (יאההויה) ורחימו ודחילו (איאההויה) ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להתפלל תפלת ערבית של יוה"כ שתקן יעקב אבינו עליו השלום עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו: ויהי גועם וכו'.

יכוין באומרו שבת הקדוש הזה בלשון תרגום להכניע הקלי' ולצרר מתוכס אח י"א מיני קדוש' שנשארז בהס מז"מ ז"ן שהס י"ך ולחברס לאוסיות י"ך שהס או"א:

קדיש דקודם דיוצר

יתגדר יכוין להמשיך ללס דג"ר דנרנח"י דרוח דמוסין דיניקה דאימא.

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

לפרלוק נה"י וחג"ס דחג"ס דו"ק (שהס יעו"ר הנק' ו"ק) דז"א דיצירה דאלילות דאלילות דאלילות והארס סמו' לנוק'

ויסקדש

(* א"ה עיין בס' זמרת הארץ צדכ"ב ע"א ז"ל המנהג שכל חפלות דיוה"כ ערבית ושחרית לחש וחזרה ומוסף לו"ח ומנחה לג"ח ונעילה לו"ח בכולן אין לכוין בסס רק בפנימיות דפנימיות דוקא ובכל הקדשים נרנח"י דוקא כמו בשבת

(בנטילת יוה"כ יכוין להמשיך מן נפ"י דא' קס"א קמ"ג קנ"א מלובסים באורות דנפ"י דז"א ליסוד דנוק' דרחל. ולהמשיך בחוכם כללות ה"ג ממלפך שנתפסמו בנ"ק ולחתמם בג' אהיה הנז' הפולם חיתם וחס כלי דמ"ן שהם המלפך אלף הי יוד הי אלף תא יוד הא אלף תח יוד חה מנצפך)

גם יכוין לחבר ז"א עם אימא ויכוין בשילוב אהיה הויב.

איהיהוהה

גם יכוין לחבר ז"א עם לאה ויכוין בשילוב אלסים והויב.

אילההויהם

גם יכוין לחבר ז"א עם רחל ויכוין בשילוב אדני והויב.

אידהגויה

הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁרוֹם

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי ח' חיוורתי
אלה למד אלף למד ש"פ גי' מלבוש

ו"ן

יאהדוניהי להלביש בהן זו"ן ועולמות צי"ע ונר"ן שלו

צריאה דצי"ע ילרה דצי"ע עשייה דצי"ע

אל שדי אל יהוה אל אדני

אלה למד אלה למד

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

יוד הי ואו הי

א יאהדוניהי ח"ס דז"א וכתר דנוק'

ב יאהדוניהי יסוד דז"א ודעת דנוק'

ג יאהדוניהי אור שבין נו"ס דז"א וגופא דנוק'.

נוק'

ז"א

יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא

(במזרה דשמרית אומרים יהיו לרלן וכו' כאן ואח"כ אצינו מלכנו וכו')

אָנָּה יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶּי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֵא

לְפָנֶיהָ תִּפְדָּתֵנוּ וְעַל תִּתְעַלֶּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְתֵּנוּ